ادامه ناامنی غذایی در سایه جنگ روسیه با اوکراین

ادامه تنش‌های میان روسیه و اوکراین بخشی از پاسخگویی به تقاضا در بازارهای جهانی را از ریل خارج کرده است و این تقاضاها را به‌سمت سایر بازارها روانه خواهد کرد؛ به همین دلیل احتمال افزایش دوباره قیمت مواد غذایی در دنیا وجود دارد.

به گزارش پایگاه خبری صنعت غذا و کشاورزی(اگروفودنیوز)، به نقل از اتاق ایران؛ سال ۱۴۰۱، سالی آرام و کم‌مخاطره برای بخش کشاورزی و صنعت غذا در ایران نبود، البته این وخامت اوضاع فقط برای بخش کشاورزی ایران نبود و بخش کشاورزی دنیا تحت تأثیر تحولات و وخامت اوضاع قرار گرفت.

در سرتاسر جهان، افراد بیشتری با شرایط مشابه قحطی و همچنین شرایط اضطراری گرسنگی شدید مواجه شده‌اند. اثرات ماندگار همه‌گیری کرونا، همراه با جنگ در اوکراین و تأثیرات تغییرات آب‌وهوایی، مجدداً رتبه فقر را بیشتر افزایش داد و با افزایش فقر، آسیب‌پذیری به‌ویژه برای زنان و دختران افزایش می‌یابد. اوکراین و روسیه، با تأمین حدود ۳۰ درصد از گندم و جو جهان، یک‌پنجم از کل تولید ذرت و بیش از نیمی از روغن آفتابگردان، به‌عنوان سبدهای نان جهان شناخته می‌شوند.

درعین‌حال فدراسیون روسیه، بزرگ‌ترین صادرکننده گاز طبیعی و دومین

صادرکننده بزرگ نفت است، علاوه بر این، بلاروس و فدراسیون روسیه، صادرات حدود یک‌پنجم کودهای شیمیایی جهان را در اختیار خود دارند، از همین رو تأثیرات جنگ در اوکراین بر اقتصاد جهانی گسترده و چندگانه است و روند سرمایه‌گذاری را کند کرده است.

محمدحسین عمادی، نماینده دائم و سفیر سابق ایران در سازمان خواروبار جهانی می‌گوید: سرمایه‌گذاری در بخش کشاورزی مهم‌ترین و مؤثرترین عنصر برای ارتقای بهره‌وری و راندمان تولید و پایداری بخش کشاورزی است. افزایش سرمایه‌گذاری در بخش کشاورزی فقر و گرسنگی در مناطق روستایی را کاهش داده و ضامن اقتدار و امنیت غذایی کشور است. سرمایه‌گذاری در بخش کشاورزی توسط کشاورزان یا بخش عمومی باعث افزایش بهره‌وری زمین، دسترسی آسان به مواد غذایی در بازار و کمک به مصرف‌کننده از طریق کاهش قیمت مواد غذایی می‌شود.

عمادی معتقد است: بخش کشاورزی به‌دلیل وجود تنگناهای ساختاری و کمبود امکانات مالی اکثر بهره‌برداران، مشکلات مربوط به سرمایه‌گذاری نمود بیشتری داشته است. به‌رغم اینکه این بخش نقش مهمی در تولید ناخالص داخلی و اشتغال دارد و از طرفی تأمین‌کننده نیازهای ضروری جمعیتی است، ولی رشد سرمایه‌گذاری در آن در دهه‌های گذشته مطلوب نبوده و سهم آن از تشکیل سرمایه در اقتصاد ملی طی پنج سال گذشته (۱۳۹۵ تا ۱۳۹۹) ۴/۳ درصد بوده است.

وی اظهار داشت: اگرچه اساساً نسبت سرمایه‌گذاری به تولید ناخالص داخلی در دوره مذکور در کل اقتصاد پایین بوده، اما این نسبت در بخش کشاورزی به‌طور متوسط ۷ درصد بوده است؛ به‌عبارت دیگر فقط ۷ در صد از مجموعه ارزش افزوده بخش کشاورزی دوباره به‌صورت سرمایه‌گذاری به بخش بازگردانده می‌شود؛ یعنی انباشت سرمایه در بخش پایین است.

بنابر این گزارش آمارها نشان می‌دهد که بالغبر ۱٫۷ میلیارد نفر از مردم جهان در ۱۰۷ کشور، به‌شدت در معرض حداقل یکی از سه کانال تأثیرگذاری این بحران جهانی، یعنی افزایش قیمت مواد غذایی، افزایش قیمت انرژی و دشواری شرایط مالی قرار دارند؛ این‌ها کشورهایی هستند که مردم در آن‌ها برای تهیه رژیم‌های غذایی سالم تلاش می‌کنند؛ جایی که به‌منظور تأمین نیازهای غذایی و انرژی شهروندان آن‌ها واردات ضروری است؛ جایی که سنگینی بدهی‌ها و تشدید محدودیت منابع، از توانایی دولت برای مقابله با شرایط مالی جهانی کاسته است.

در ایران نیز دغدغه‌ها در عرصه تأمین امنیت غذایی وجود داشت. تشدید تحریم‌ها و دسترسی‌های محدود به منابع ارزی کنار سیاستگذاریهای غلط و لجام‌گسیختگی‌هایی که از سوی دولت به ثمر می‌نشست، کار را سخت‌تر می‌کرد.

احتمال افزایش دوباره مواد غذایی در دنیا

سال ۱۴۰۱ اگرچه با سختی‌های بسیار زیادی در ایران برای بخش کشاورزی سپری شد، اما چشم‌اندازی هم که در سال ۱۴۰۲ وجود دارد، خیلی متفاوت از این سال نخواهد بود، به‌خصوص اینکه ادامه تنش‌های میان روسیه و اوکراین به‌عنوان دو تأمین‌کننده بزرگ غلات در دنیا، بخشی از پاسخگویی به تقاضا در بازارهای جهانی را از ریل خارج می‌کند و این تقاضاها را به‌سمت سایر بازارها روانه خواهد کرد؛ به همین دلیل احتمال افزایش دوباره قیمت مواد غذایی در دنیا در صورت تداوم این تنش‌ها وجود خواهد داشت.

از سوی دیگر، با توجه به مشخص نبودن چشم‌انداز پایان تنش میان روسیه و اوکراین، باید در نظر داشت که جمعیت آسیب‌پذیر در کشورهای درحال‌توسعه بسیار بیشتر در معرض این نوسانات قیمتی قرار دارند؛ زیرا آن‌ها سهم بیشتری از درآمد خود را به غذا و انرژی اختصاص می‌دهند. فقیرترین کشورهای جهان واردکننده بخش عمده مواد غذایی خود هستند و اختلال در صادرات و واردات می‌تواند افزایش قیمت مواد غذایی را تشدید کند. در ایران هم با نوسانات شدید ارز، این هراس وجود دارد که قیمت مواد غذایی افزایش یابد.

سرویس خبری: بین الملل

منبع: اتاق ایران

رئیس اتحادیه دام سبک: کیفیت ضعیف گوشت وارداتی در مقابل

گوشت داخلی/ بازار آرام است

افشین صدر دادرس خاطر نشان کرد: وزارت کشاورزی نیز برای تنظیم بازار اقدام به واردات گوشت از روسیه و استرالیا کرد که این موضوع افت جزیی قیمت دام زنده و گوشت در بازار را به همراه داشت، اما کیفیت گوشت‌های وارداتی بنا به اظهارات مسئولان سازمان میادین و مردم مناسب نبود چراکه چربی آن زیاد و با حذف چربی از آن همان قیمت گوشت داخلی برای خریدار تمام می‌شد.

به گزارش پایگاه خبری صنعت غذا و کشاورزی(اگروفودنیوز)، به نقل از ایلنا؛ افشین صدر دادرس از وضعیت مناسب تولید و مراتع به دلیل بارش‌های اخیر خبر داد و افزود: بخشی از بره‌های تولیدی زمستان سال گذشته وارد بازار شدند و به نظر می‌رسد در ۶ ماه نخست سال که فصل عرضه دام است با چالش کمبود دام مواجه نباشیم.

وی با بیان اینکه تقاضا در ۶ ماه نخست سال کاهش پیدا می کند از این رو به انباشت دام انجام می‌شود، گفت: تجربه سال‌های گذشته نشان می‌دهد که بعد از ماه رمضان رکود بر بازار گوشت حاکم می‌شود از این رو امیدواریم که وزارت کشاورزی برنامه‌ای تدوین تا انباشتگی تولید را مدیریت کند.

رئیس اتحادیه دام سبک کشور در پاسخ به این پرسش که آیا در ایام نوروز میزان تقاضا برای خرید گوشت افزایش پیدا کرد؟ گفت: هم زمان با عرضه بره‌های داخلی، وزارت کشاورزی نیز برای تنظیم بازار اقدام

به واردات گوشت از روسیه و استرالیا کرد که این موضوع افت جزیی قیمت دام زنده و گوشت در بازار را به همراه داشت، اما کیفیت گوشت‌های وارداتی بنا به اظهارات مسئولان سازمان میادین و مردم مناسب نبود چراکه چربی آن زیاد و با حذف چربی از آن همان قیمت گوشت داخلی برای خریدار تمام می‌شد. باید منتظر ماند و دید گوشتی که در حال ورود از استرالیاست چه بازخوردی در میان مردم دارد، البته کیفیت گوشت و دام وارداتی از رومانی را سال‌های پیش دیده‌ایم و مردم با کیفیت آن آشنا هستند و در آن زمان هم استقبالی از آن نشد.

وی با طرح این پرسش که آیا کیفیت گوشت وارداتی می‌تواند با کیفیت گوشت داخلی رقابت کند؟ تصریح کرد: چرا دولت از دامدار داخلی دام زنده کیلویی ۱۳۰ تا ۱۴۰ هزار تومان را نمی‌خرد، در حالیکه گوشت وارداتی هم پس از حذف ضایعات به همین قیمت برای مصرف کننده تمام می‌شود؟ این پرسشی است که ما همواره از دولت‌های دوازدهم و سیزدهم پرسیده‌ایم و متاسفانه جواب نگرفته‌ایم.

وی گفت: اظهارات و رفتارهای متفاوت و مختلف مسئولین امر این دیدگاه را برای کارشناسان و مردم ایجاد می‌کند که ظاهرا متولیان امر هنوز نتوانسته‌اند به درستی به علت گرانی قیمت گوشت در بازار پی ببرند. دولت افزایش قیمت را به علت‌هایی چون صنعتی نبودن دام سبک، عرضه نکردن دام از سوی دامدار و صادرات و آمار اشتباه نسبت می‌دهد، این تناقضات نشان می دهد هنوز نتوانسته‌اند به جواب روشنی در مورد چرایی این مسئله دست پیدا کنند.

این فعال حوزه دامپروری اضافه کرد: زمانیکه دام صنعتی شود درصد وابستگی آن به علوفه وارداتی ۱۰۰ درصد می‌شود در حالی‌که امروز ۶ ماه از سال دام زنده نیاز به تغذیه دستی دارد و اگر صنعتی شود باید ۱۲ ماه از سال تغذیه دستی شود. درست است که در شیوه تولید صنعتی بهداشت و کنترل ها افزایش پیدا می کند اما هزینه تغذیه بالاتر می رود بنابراین با صنعتی شدن نمی توان مشکل گوشت را در کشور حل کرد.

به گفته صدردادرس؛ پرورش دام سبک در در سه حوزه مدیریت بهداشت، مدیریت تولید مثل و مدیریت تغذیه مشکل دارد و این موضوعات با آموزش و ترویج حل می شود و متاسفانه برنامه ای در این حوزه وجود ندارد.

همچنین در این رابطه علی اصغر ملکی رئیس اتحادیه فروشندگان گوشت گوسفندی گفت: بنا به گزارش هایی که واحدهای صنفی عرضه گوشت ارائه دادند پیش از عید و در ایام نوروز خریدها خیلی ضعیف و بازار آرام و بسته بود و گوشت‌های وارداتی نیز نتوانست محرک بازار باشد و آن را تکان بدهد.

سرویس خبری: دام و طیور و آبزیان

منبع: ایلنا

عضو هیئت مدیره خانه صمت: رکود تورمی، محدودیت‌های صادرات و مشکلات تامین انرژی را از جمله مهم‌ترین چالشهای بخش صنعت

آرمان خالقی رکود تورمی، محدودیت‌های صادرات و مشکلات تامین انرژی را از جمله مهم‌ترین چالشهای بخش صنعت در سال جاری عنوان کرد و پیشنهاداتی را برای حل این چالشها ارائه داد.

به گزارش پایگاه خبری صنعت غذا و کشاورزی(اگروفودنیوز)، آرمان خالقی اظهار کرد: علاوه بر موضوعات اقتصاد کلان، رکود تورمی بر بخش تولید اثر منفی دارد، نیاز آن‌ها به نقدینگی را افزایش داده و بازارشان را محدود کرده است. بنابراین باید به فکر بازارهای فراتر از مرزهای کشور باشیم.

به گفته وی در این راستا باید به دنبال بازارهای فراتر از مرزهای کشور، بهبود روابط با کشورهایی که با آن‌ها تعامل داریم و استفاده از ظرفیت پیمانهای شانگهای، اوراسیا و غیره که به آن‌ها ملحق شده‌ایم و ارتباط با کشورهای منطقه باشیم.

خالقی با بیان اینکه توافق ایران و عربستان اثربخش بود و پالس‌های مثبتی از تولیدکنندگان دریافت شده، تصریح کرد: باید روی کاهش تنشهای دیپلماتیک سیاسی و اقتصادی کار و آن‌ها را حل کرد. این موضوع یکی از چالشهایی است که اگر برطرف شود راه صادرکنندگان هموار می‌شود. مشکلات مبادلات مالی هم بین ایران و کشورهای طرف معامله باید برطرف شود تا صادرات عملیاتی شود.

وی یکی دیگر از چالشهای تولید در تامین مواد اولیه عنوان کرد و گفت: با رونق صادرات مشکل تامین مواد اولیه، ماشین آلات، قطعات و تجهیزات بخش تولید هم با استفاده از ارز حاصل از صادرات یا واردات در مقابل صادرات قابل حل خواهد بود.

عضو هیئت مدیره خانه صنعت، معدن و تجارت با بیان اینکه از چالشهای دیگر صنعت در سال آینده به موضوعات داخلی بر می‌گردد، اظهار کرد: از جمله این چالشها تامین انرژی، یعنی برق و گاز است. در این زمینه باید فکر جدی شود. کمبود گاز در کشور حاکم شد و مشکلات ناشی از آن را در اوج بحران گازی کشور لمس کردیم. این وضعیت همچنان برقرار است، اما باید ظرفیت تولید و رساندن گاز به بخش تولید، در اوج مصرف هم وجود داشته باشد تا تولید دچار تعطیلی نشود.

وی افزود: در تابستان پیش رو هم مسئله تامین برق وجود دارد. در زمان اوج گرما که مصرف خانگی افزایش پیدا می‌کند، تقاضای بخش تولید بیش از ظرفیت تولید برق کشور است و این یک چالش محتمل برای تولید است. برای حل این مشکل باید بسته‌های حمایتی در نظر گرفته شود تا بخش تولید بتواند از ظرفیت انرژی خورشیدی و نیروگاه‌های حرارتی کوچک مقیاس استفاده کند. اجازه استفاده از این منابع و

تامین نقدینگی باید انجام شود تا در شرایط پیک مصرف‌ها، واحدها بتوانند از بحران عبور کنند.

سرویس خبری: صنعت غذا

عضو هیات نمایندگان اتاق بازرگانی تهران: تمرکز و توجه بیشتر به اقتصاد استان تهران

حسن فروزان‌فرد معتقد است این نهاد بخش خصوصی باید در سال ۱۴۰۲ و در نخستین سال از دوره دهم خود، توجه بیشتری به حل مشکلات فعالان اقتصادی استان تهران داشته باشد و دو هدف «افزایش تعداد اعضا به مرز ۵۰ هزار عضو» و «بالا بردن نرخ مشارکت در انتخابات آتی» را دنبال کند.

به گزارش پایگاه خبری صنعت غذا و کشاورزی(اگروفودنیوز)، به نقل از اتاق تهران، اگرچه براساس قانون در محدوده استان تهران تعریف می‌شود اما به عنوان بزرگترین اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی در کشور و تنها اتاقی که در ترکیب هیات نمایندگان خود

نمایندگانی از دولت دارد (۲۰ نماینده) به طور طبیعی بخش عمده‌ای از آنچه پیگیری و دنبال می‌کند، جنبه‌ای ملی پیدا می‌کند. از این‌رو اتاق تهران چه در نشست‌های ماهانه هیات نمایندگان، چه در جلسه‌های کمیسیون‌های تخصصی و حتی در حوزه‌های امور بین‌الملل، آموزش، مطالعات و پژوهش‌های اقتصادی خود، مسائلی را در حوزه‌های مختلف اقتصادی و فضای کسب‌وکار مورد بحث و بررسی و توجه قرار می‌دهد که ماهیتی ملی دارد.

البته از این نظر نقدی بر عملکرد اتاق تهران وارد نیست چون پیگیری چنین مسائلی انتفاع همگانی دارد و برای کل فعالان اقتصادی، حتی آنهایی که هنوز عضو هیچ اتاقی نیستند، متضمن ایجاد شرایط بهتر و بهبود فضای کسب‌وکار است و همه آحاد اقتصادی و مردم از آن نفع می‌برند؛ اقداماتی که از تلاش برای اصلاح یک سیاست اقتصادی، مشاوره برای اتخاذ سیاست بهینه، برگزاری یک دوره آموزشی، انجام یک پژوهش اقتصادی یا یک عمل نیکوکارانه در حوزه مسئولیت اجتماعی متفاوت است.

با این حال به نظر می‌رسد اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی تهران در چند دوره اخیر خود، کمتر از آنچه که باید به مساله «اقتصاد استان تهران» پرداخته است. نشانه این امر را هم می‌توان در نرخ مشارکت در انتخابات دهمین دوره هیات نمایندگان اتاق‌های بازرگانی دانست. در حالی که متوسط مشارکت در حدود ۳۰ درصد بود و بسیاری از استان‌ها نرخ‌های بالایی از مشارکت را ثبت کردند، در اتاق تهران این نرخ در حدود ۱۵ درصد برآورد شد که نشان می‌دهد ارتباط اتاق تهران با حوزه‌های مختلف صنعتی، تجاری، معدنی و کشاورزی در محدوده استان تهران تقویت نشده و با وجود افزایش تعداد اعضا به‌ویژه در چهار سال گذشته، رسیدگی به امور اقتصادی و پیگیری مشکلات صنایع استان در اندازه‌ای نبوده است که رابطه بین این نهاد و اعضای خود را نسبت به گذشته بهبود بخشد.

از این‌رو به نظر می‌رسد اولویت اصلی اتاق تهران در دوره دهم هیات نمایندگان باید تمرکز بیشتر بر اقتصاد استان و پررنگ کردن سهم آن از مجموعه فعالیت‌ها و اقدامات اتاق باشد. در این راستا برای پرداختن به تمام جوانب این اولویت، دو هدف «افزایش تعداد اعضا به مرز ۵۰ هزار عضو» و «بالا بردن نرخ مشارکت در انتخابات آتی» باشد. قاعدتاً برای نیل به این اهداف باید مجموعه اقداماتی را در نظر گرفت که خودبه‌خود تمرکز روی فعالیت‌های اقتصادی استان و بررسی مشکلات و چالش‌های پیش روی فعالان استان را بیشتر می‌کند و بالاتر

می‌برد.

اتاق تهران باید تسلط بیشتری روی عملکرد اقتصادی استان تهران داشته باشد، آمار و داده‌های قابل اتکایی در اختیار داشته باشد و با صاحبان و سرمایه‌گذاران بنگاه‌های تجاری و تولیدی، واحدهای صنعتی و معدنی و کشت‌وصنعت‌ها رابطه نزدیک‌تری برقرار کند. اتاق تهران موظف است پیگیر مشکلات فعالان اقتصادی و اعضای خود در استان تهران باشد و باید برای رفع موانع و چالش‌ها بکوشد. تخصیص سهم بیشتری از فعالیت‌های آموزشی و پژوهشی و پیگیری مسائل اقتصادی استان از طریق طرح در کمیسیون‌ها و ارائه راهکار در جلسات شورای گفت‌وگوی استان می‌تواند پیوند اتاق با بنگاه‌های بخش خصوصی استان را تقویت و فعالان اقتصادی بیشتری را جذب اتاق کند؛ هم‌چنین منجر به ایجاد بدنه فعال‌تری از اعضا می‌شود که حساسیت آنها به رویدادهایی مانند انتخابات اتاق به دلیل تقویت رابطه، افزون‌تر شده است. سال ۱۴۰۲ می‌تواند آغاز این رویکرد برای دوره دهم هیات نمایندگان اتاق تهران باشد.

سرویس خبری: صنعت غذا

منبع: اتاق بازرگانی تهران

انجمن تولیدکنندگان و تامین‌کنندگان برنج ایران متولد شد

انجمن تولیدکنندگان و تامین‌کنندگان برنج ایران تاسیس شد.

به گزارش پایگاه خبری صنعت غذا و کشاورزی(اگروفودنیوز)، به نقل از اتاق شفاف، همزمان با فرارسیدن جشن طبیعت و آیین باستانی سیزده بدر، پیام تبریکی در فضای مجازی منتشر شد که از تاسیس انجمنی جدید در حوزه صنعت برنج کشور خبر می‌داد.

این انجمن در حالی با عنوان انجمن تولیدکنندگان و تامین‌کنندگان برنج ایران اعلام موجودیت کرده است که پیش از این تنها انجمنی که در سطح کشوری فعالیت می کرده، انجمن واردکنندگان برنج ایران بوده که تنها واردکنندگان برنج را در عضویت خود داشته است و این در حالی است که از عنوان این انجمن جدید چنین بر می‌آید که واردکنندگان تنها گروهی از اعضای آن هستند و دیگر فعالان صنعت برنج کشور را نیز در بر می‌گیرد.

در این پیام تبریک لوگو پانزده شرکت فعال در بخش‌های مختلف صنعت برنج درج شده بود که مبین این مهم است که بنیانگذاران و موسسان این انجمن شرکت‌ها معظم اقتصادی هستند و باتوجه به عنوان این انجمن که تولیدکنندگان و تامین‌کنندگان برنج ایران است و همچنین حوزه فعالیت بنگاه‌های عضو آن که شامل شرکت‌های فعال در حوزه‌های واردات، تولید، فرآوری، بسته‌بندی و توزیع است، می‌توان اینگونه برداشت کرد که این انجمن فراگیر بوده و همه جوانب صنعت برنج را شامل می‌شود.

این رویکرد به این معنی است که این انجمن درصدد است، بزرگترین

چالش صنعت و بازار برنج کشور یعنی تعارض منافع میان تولید و واردات را حذف کند، موضوعی که سال‌ها است بازار برنج کشور با آن روبرو بوده و دستاویزی برای سودجویان و منفعت‌طلبان شده تا هرکجا منافعشان ایجاب می‌کند، سنگ تولید داخل را به سینه بزنند و هر زمان لازم بود، پرچم واردات را بالا ببرند و حال این امیدواری وجود دارد با تولد انجمن جدید، آخرین منفذها نفوذ منفعت‌طلبان به بازار برنج بسته شود.

سرویس خبری: صنعت غذا

منبع: اتاق شفاف

یادداشت/ صادرات غیر نفتی، اشاعه و ترویج محصولات ارگانیک به قلم کیومرث کرمانشاهی

یکی از راهکارهای توجه به سلامت جامعه بمنظور پیشگیری از انواع بیماریهای گوناگون است که سالیانه بخشی از بودجه کشور را جهت مقابله با انواع بیماریهای مرتبط می بلعد ؛ تولید انواع محصولات

کشاورزی و صنایع غذائی سلامت محور و ارگانیک است که ضمن پیشگیری باعث ایجاد ارزش افزوده در تولید انواع محصولات صادراتی و غیر نفتی کشور است.

سالانه بخشی از بودجه کشور برای مهار و پیشگیری انواع بیماریهای تخصیص می یابد که بخشی از آن مرتبط با عدم امنیت ، بهداشت و سلامت غذاست.

اطلاع داریم ؛ سازمان تجارت جهانی (WTO) که فعلا" عضویت آنرا نداریم ، با ایجاد سازمان بهداشت جهانی (WHO) و سازمان خواربار جهانی (FAO) و ازطریق کمیسیون مقررات غذایی (CODEX) سالیانه دستورالعمل های مرتبط با مواد غذایی خصوصا" در مورد باقیمانده سموم را تدوین و منتشر می نماید و کشورهای عضو این کمیسیون یا کنوانسیون موظف به رعایت این مجموعه مقررات هستند،لذا صنعت غذا ،حوزه کشاورزی و سایر بخشها بیش از هر زمانی ، علی الخصوص پس از پایان تحریم ها و در آینده با عضویت در سازمان تجارت جهانی بعنوان یک ضرورت ، نیازمند توسعه محصولات و غذای سالم و ارگانیک می باشند.

در این رابطه سازمان جنبش های کشاورزی زیستی (IFOAM) شامل ۷۵۰ سازمان در ۱۰۸ کشور از جمله ایران مشغول فعالیت است.

آیفوم وظیفه ترویج و توسعه بخش کشاورزی و سایر محصولات جانبی را بعهده دارد و با مجموعه اقدامات ترویجی توسعه ای که در طول سالهای گذشته انجام شده است بیش از هر زمانی نیازمند همراهی حاکمیت بعنوان بخش سیاستگذار و متولیان بخش تصدیگری یعنی بخش خصوصی است و چنانچه در این صورت اجماع بوجود آید ، حصول اهداف صادرات غیر نفتی در حوزه بهداشت و سلامت صنایع غذائی و محصولات کشاورزی با ایجاد ارزش افزوده که یکی از راهکارهای افزایش متوسط ارزش کالاهای صادراتی خصوصا" در بخش کشاورزی است ، در آینده دور از دسترس نخواهد بود.

وزارت بهداشت ، سازمان استاندارد ، اتاق بازرگانی و تشکل های مرتبط با کمک وزارتخانه های متولی در امر تولید و صنعت غذا خصوصا" وزارتین کشاورزی و صمت و دیگر سازمانهای مرتبط می توانند کمک شایان توجهی به مقوله سلامت صنعت غذا داشته باشند و نقش ارزنده ای در جهت پیشگیری در بروز بیماریهای ناشی از عدم سلامت غذا را ایفاد نمایند.

مدیرعامل شرکت فرآورده‌های گوشتی رباط: قوانین و سیاستگذاری‌های خلق‌الساعه تهدیدکننده تولید

«۲۰ گرم مصرف سرانه فرآورده‌های گوشتی مردم در ایران، رقم قابل توجهی نیست که سلامت مردم به خاطر آن به خطر بیفتد. نیتراتی که از آن به عنوان یک چماق برای سلامت مردم عنوان می‌شود، در محصولاتی مثل سیب‌زمینی، پیاز و میوه‌ها نیز وجود دارد و به راحتی مورد مصرف مردم قرار می‌گیرد، اما متأسفانه در آن محصولات هیچ‌کس نگران سلامتی مردم نیست!»

در گفت‌وگویی با مصطفی عبداللهی، مدیرعامل شرکت فرآورده‌های گوشتی «رباط» به بررسی آخرین وضعیت تولید فرآورده‌های گوشتی پرداختیم که ماحصل آن را در ادامه می‌خوانید:

با توجه به این که در ماه‌های پایانی سال، شاهد افزایش قیمت گوشت قرمز هستیم، صنایع فرآورده‌های گوشتی در رابطه با تأمین مواد اولیه و موازی‌کاری دستگاه‌های دولتی و سختگیری‌های بی‌مورد

دستگاه‌های نظارتی، معضلات جابه‌جایی پول برای واردات ماشین‌آلات نوین و… با چه مشکلاتی مواجه‌اند و به طور کلی امسال با چه موانعی روبه‌رو بوده‌اید؟

افزایش نرخ مواد اولیه، یعنی از دست رفتن برنامه‌ای که می‌توانستید در تولید داشته باشید. به نظر من، اصول برنامه‌ریزی، یکی از مباحث مدیریت، به ویژه در تولید است. این‌که تولیدکننده بتواند نقطه سفارش انبار خود را با توجه به مدت زمانی که مواد اولیه در دسترس است، تعریف کند، فقط نیازمند اراده خود او نیست و یکسری مجهولات خارج از مجموعه است که روی تولید تأثیرگذار است. افزایش ارزی که در دو سه ماه گذشته اتفاق افتاده است، قطعاً ۴۰ درصد از سرمایه هر شرکت و هر ایرانی را دود کرده و هوا داد. این چیزی نیست که ما مسبب آن باشیم و در اثر سیاستگذاری‌های بدون مطالعه خبرگان اقتصادی صورت گرفته است. به عنوان یک ایرانی متأسفم از این‌که هم‌اکنون واردکننده دستگاه‌های استوک صنعت غذا در صنایع فرآورده‌های گوشتی هستیم و این بدِ حادثه است که قطعاً در کیفیت و بهره‌مندی مردم از محصولات کیفی و تکنولوژی حرف اول را خواهد زد. این‌که ما امکان بهره‌برداری از دانش روز دنیا در بخش ماشین‌آلات را نداریم، یک نقطه شکست است و از این نقطه نظر نیز تأثیرپذیر هستیم و یک عامل بیرونی، این امر را برای ما ایجاد می‌کند.
نوسانات، بسیار جدی است. خودِ من زمانی‌که در بخش خودروسازی مشغول بودم، فکر می‌کردم که خودرو، تأثیرپذیر از ارز است، اما این تأثیرپذیری از ارز در صنعت فرآورده‌های گوشتی ۹۸ درصد است. در صنعت ما متأسفانه مواد اولیه، کارتن، مواد اولیه خوراک دام و روغنی که مصرف می‌کنیم و … وارداتی هستند. هر لیتر روغن و یا گوشت برزیلی، چندین برابر افزایش قیمت یافته است.
گوشت را کیلویی ۱۴۰ تا ۱۵۰ هزار تومان خریداری می‌کردیم، اما اکنون به ۲۴۵ هزار تومان رسیده است. ادامه این روند، موجب می‌شود که رعایت اصول کیفی -که ماحصل آن تولید کیفی محصول درجه یک و ممتاز است- با توجه به اقتصاد بیرون، تحت‌الشعاع قرار گرفته و پارادوکس بزرگی به‌وجود آید که روی قیمت محصول برای مصرف‌کننده تأثیر بسیاری خواهد داشت؛ زیرا اگر بخواهیم محصول را با گوشت ۲۴۵ هزار تومانی، تولید کنیم قطعاً قیمت آن بیش از ۳۰۰ هزار تومان خواهد بود و قدرت خرید مردم هم جوابگوی این قیمت نیست و شرکت‌هایی که یکی از منشورهای اخلاقی آنها، رعایت اصول کیفی است را تحت تأثیر قرار می‌دهد. امید است به‌جایی نرسیم که مجبور شویم واحد خود را تعطیل کرده و یا ناچار شویم ریل مجزایی برای ۴۴ سال گذشته

ایجاد کنیم، زیرا به‌هرحال این امر، در هر دو حالت نقطه شکست محسوب می‌شود که شرکت‌ها و مدیران آن‌ها در این عارضه تأثیرگذار نیستند و تمامی این فشار از محیط اقتصادی به تولیدکننده وارد می‌شود.

در حال حاضر، مصرف سرانه فرآورده‌های گوشتی در کشور بسیار پایین و تقریباً یک هشتم کشورهای اروپایی است؛ به نظر شما به‌رغم این مصرف پایین، دلیل هجمه‌های گاه و بیگاه که به این صنعت وارد می‌شود، چیست؟

البته این پارادوکس را در مقطعی که در صنعت خودرو مشغول به کار بودم نیز مشاهده کردم؛ به طوری که در اروپا ۵۱ درصد استاندارد اجباری در صنعت خودرو تعریف شده بود، اما این رقم در ایران ۵۸ بود. گوشت برزیلی در دنیا، دو سال اما در ایران یک سال مجوز مصرف دارد با این توضیح که از زمان سفارش تا تحویل گمرک اگر یک شرکت خیلی چابک باشد، دو تا سه ماه زمان می‌برد که این گوشت را وارد کند. تمامی این مشکلات به دلیل عدم تخصص نیروهایی که در این حوزه سیاستگذاری می‌کنند، ایجاد شده است و به نظر من اگر این روند ادامه پیدا کند قطعاً عارضه منفی آن به صنعت و مخصوصاً حوزه اشتغال، بسیار جدی خواهد بود.
متأسفانه کسانی که سوسیس و کالباس را در لیست کالاهای آسیب‌رسان قرار داده‌اند، بدون در نظر گرفتن هیچ معیاری آن را لحاظ کرده‌اند؛ به طوری که سوسیس، کالباس و فرآورده‌های گوشتی و ساندویچ در سه ردیف اول لیست کالاهای آسیب‌رسان قرار دارند، اما سیگار در رده نهم یا دهم آن قرار گرفته است. این امر نشان می‌دهد که یک جریان در کار است که در صورت برخورداری از قدرت و هزینه‌کردن می‌توان این موضوع را تحت تأثیر قرار داد. به نظر من افرادی ناآگاهانه، این مسأله را تعریف و اطلاع‌رسانی کرده و همین امر، مبنای تصمیم‌گیری برای حوزه مالیاتی قرار می‌گیرد، خیلی عمیق به حوزه کسب و کار فکر نکرده‌اند که ببینید با تصمیمی که می‌گیرند چه تعداد از نیروی انسانی و شرکت‌ها، تحت الشعاع قرار می‌گیرند!
از نظر من صنعت غذا، یک صنعت استراتژیک است که در صورت عدم برخورداری از آن حتی اگر دسترسی به بمب اتم هم داشته باشیم، یک جای کار ایراد جدی پیدا کرده و بنابراین امنیت ملی تحت‌الشعاع قرار می‌گیرد. در مورد سوسیس و کالباس، نمی‌دانم دیگران چگونه فکر می‌کنند، اما به باور من و همکارانم در انجمن فرآورده‌های گوشتی، در همه صنایع، واحدها و تولیدکنندگان مثبت و منفی وجود دارند و

نمی‌توان همه را با یک چوب راند. در واقع تفویض مسئولیت باید در دستور کار وزارتخانه‌ها قرار گیرد و مسئولیت‌ها از حوزه‌هایی که عریض و طویل شده‌اند و حتی نمی‌توانند به درستی تصمیم‌گیری کنند به بخش‌های چابک‌تر یا NGO و انجمن‌ها واگذار شود. ۲۰ گرم مصرف سرانه فرآورده‌های گوشتی مردم در ایران، رقمی نیست که سلامت مردم را به خطر بیندازد. نیتراتی که از آن صحبت شده و تبدیل به یک چماق ترسناک برای سلامت مردم شده است، در محصولاتی مثل سیب‌زمینی، پیاز و میوه‌ها نیز وجود دارد و به راحتی مورد مصرف مردم قرار می‌گیرد و در آن‌جا هیچ کس نگران سلامتی مردم نیست!

در ایران، میزان نیترات در فرآورده‌های گوشتی 250 ppm است و این میزان حتی پایین‌تر از حد استاندارد جهانی است؟

دقیقاً همین‌طور است و این‌ها هیچکدام مبنای تصمیم‌گیری نیست و این قسمت بد ماجرا است. متأسفانه در هیچ کشوری ندیدیم که چنین هجمه‌ای به صنعت خود وارد سازند. در ترکیه، محصول سوسیس و کالباس، ۶ ماه تاریخ انقضا دارد و در هیچ جا مثل ایران با این مسأله برخورد نمی‌کنند و این‌ها به واسطه محدودیت‌هایی در حوزه دانش و تخصص افراد تصمیم‌گیر نمود می‌یابد. متأسفانه ما در این حوزه، ضعف جدی داریم و نمی‌دانیم در کجا روی حوزه استراتژی‌هایی بر مبنای سلامت تمرکز داشته باشیم. در رابطه با نیترات و یا هر عامل منفی دیگر در خوراک مردم، آن را رسانه‌ای و ایجاد ترس می‌کنیم و نمی‌دانیم که در کجا اثر منفی بیشتری خواهد داشت.
باید بدانیم که بیشتر در کجا باید روی سلامتی مردم تمرکز کنیم. با یک آمار دقیق می‌توان دریافت که در محصولات کشاورزی نیز استفاده بیش از حد از برخی مواد همچون اوره می‌تواند برای سلامتی مردم مضر باشد و این امر تنها در حوزه غذا تعریف نمی‌شود و در حوزه کشاورزی نیز اتفاق می‌افتد. در آن‌جا است که باید دیوارها را فرو ریزیم و نسبت به تعیین سیاست‌هایی که بتواند جریان را خنثی کند، اقدام نماییم، اما متأسفانه هیچ سروصدایی در آن جا شنیده نمی‌شود و تنها صنعت فرآورده‌های گوشتی به پیراهن عثمان برای لاپوشانی و بهره‌برداری مبدل می‌شود؛ تنها برای این‌که بگویند ما نسبت به جریان سلامت خیلی حساس هستیم و این یک پارادوکس است که نمی‌توان وزن متعادل آن را احساس کرد.

به نظر شما آیا انجمن فرآورده‌های گوشتی ایران توانسته است از حق خود دفاع کند و آیا اقدامی در جهت خارج شدن از لیست کالاهای آسیب‌رسان انجام داده و اگر جواب مثبت است، چرا موفق نشده است؟

در یک مقطع، آقای حسین‌زاده و آقای علیمردانی و عزیزان دیگر زحمت کشیده و کاری کردند که این آگاهی را به تصمیم‌سازان بدهند و موفق هم شدند. در آن سال، فرآورده‌های گوشتی بالای ۶۰ درصد، از حوزه کالای آسیب‌رسان خارج شدند و قرار شد که مالیات برارزش افزوده از آن کالاها اخذ نشود و این امر در قوانین مالیاتی و بودجه هم دیده شد و به سازمان‌های مالیاتی تکلیف گردید، ولی متأسفانه اکنون ما هنوز مالیات بر ارزش افزوده و جریمه دیرکرد را می‌پردازیم.
به نظر من در این زمینه، اقدامات خوبی انجام شد و انجمن، اهداف مترقی را در پیش گرفت که یکی از آنها بحث آموزش بود و با درایت مهندس حسین‌زاده، توانستیم مرکز آموزش را ایجاد کنیم و از خبرگان دانشگاهی و حوزه‌های نظارتی به‌صورت مشاوره‌ای و مدرس استفاده نماییم، ولی باید بپذیریم که NGO ها در ایران، دارای قدرتی نیستند که بتوانند واقعیت‌ها را به اطلاع مسئولین برسانند؛ یعنی جایگاهی برای این تبادل دیده نشده است.

متأسفانه در صنعت فرآورده‌های گوشتی دیده شده است که یکسری از واحدها و کارگاه‌های کوچک و زیرپله‌ای باعث آسیب رساندن به صنف شده است. انجمن در این رابطه باید چه اقداماتی انجام دهد و راه‌های مقابله با کسانی که به اعتبار صنف آسیب می‌زنند، چیست؟

متأسفانه در کشور ما حوزه اخذ پروانه‌های تولید مشخص نیست؛ یکسری از واحدها از وزارت جهادکشاورزی و برخی نیز از اداره صنعت، معدن و تجارت، این پروانه‌ها را اخذ می‌کنند و این یک پارادوکس است و به اعتقاد من این امر باید زیرمجموعه NGOها قرار گیرد، چون قطعاً آنان حافظ منافع عمومی و صنعتی هستند که داعیه آن را دارند. به عقیده من، واحدهای تولیدی باید شناسنامه‌دار و گرید بندی شوند. به‌طوری که می‌دانیم برای هر عرضه‌ای، تقاضایی وجود دارد و لزوماً نباید نام آن را کیفیت بگذاریم.

سوسیس و کالباس در دنیا تعریف شده است و اصطلاحاً از خرده گوشت‌های یک بخش، یک غذای دیگر تولید می‌شود و افراد نیز در جامعه با توجه به قدرت مالی خود اقدام به تهیه محصولی با درصد کمتر یا بیشتر گوشت می‌کنند. در واقع کیفیت به نوع استفاده از مواد اولیه بر می‌گردد و این را نباید به نوعی جلوه داد که فلان محصول، بی‌کیفیت یا باکیفیت است. به هرحال، بخشی از مصرف‌کنندگان این محصولات در منطقه «انبار نفت تهران» نیز سوسیس را به قیمت ۱۲ هزار تومان تهیه می‌کنند؛ در حالی که با جو اقتصادی موجود، مرغ کیلویی ۵۰ هزارتومان و گوشت کیلویی حدود ۳۰۰ هزار تومان به فروش می‌رسد، ولی

یک نوع سوسیس به قیمت ۱۲ هزارتومان عرضه می‌شود. در این زمینه به نظر من باید تفکیک صورت گیرد و اولاً پروانه‌ها توسط یک حوزه صادر شود و در آن حوزه یک تأییدیه از انجمن لحاظ شود، زیرا خبرگان این صنعت در NGO ها برای شخصیت و اعتبار و آبروی کل صنعت سیاستگذاری می‌کنند.
این‌ها باید تفویض شود و عاملی که ارزیابی و گریدبندی را انجام می‌دهد نباید ساختار دولتی داشته باشد. چون کارشناس ساختار دولتی با تولید آشنایی نداشته و نمی‌داند مواد اولیه و تکنولوژی چیست؛ از این رو گریدبندی هم نمی‌تواند انجام دهد. وقتی این امر به تأییدِ انجمن رسید، مبنای صدور پروانه تولید می‌شود. با این روند قطعاً تبعات منفی که اکنون مبتلابه آن هستیم، برای مردم و صنعت، تعدیل خواهد شد. ساختار حاکمیت باید آن‌قدر جسارت پیدا کند تا این تفویض مسئولیت انجام بگیرد.

در انتها چنانچه صحبت ناگفته‌ای مانده است، بفرمایید.

در انتها از اعضای هیأت مدیره انجمن بسیار تشکر می‌کنیم که این فرصت را به ما دادند تا در کنار آنان، نکات آموختنی صنعت را بیاموزیم؛ به خصوص آقایان حسین‌زاده، فخار، حسین حسین‌زاده، اوجی، احسان مرادیان‌نژاد، محسن گل افشانی که به ما فرصت دادند در کنار آنان یاد بگیریم و مدیون محبت‌های آنان هستیم.

سرویس خبری: صنعت غذا

منبع: انجمن صنایع گوشتی

تولید ۹۵ درصد واکسن‌های دامی در کشور

رییس سازمان دامپزشکی کشور گفت: ۹۵ درصد واکسن‌های دامی مورد نیاز در داخل کشور تولید می‌شود.

به گزارش پایگاه خبری صنعت غذا و کشاورزی(اگروفودنیوز)، از وزارت جهاد کشاورزی، سیدمحمد آقامیری با بیان این مطلب به خبرنگار ما افزود: سالانه ۳۶۵ میلیون دز واکسن دامی در کشور تولید می‌شود که دارای کیفیت مطلوبی هستند.

وی میزان واردات واکسن‌های دامی به کشور را سالانه ۶۰ میلیون دز عنوان کرد.

آقامیری افزود: واکسن‌های دامی وارداتی مانند واکسن تب برفکی و آنتروتوکسمی از کشورهایی مثل روسیه، ترکیه و اروپا صورت می‌گیرد.

وی در مورد واکسن‌های طیور نیز اظهار داشت: سالانه حدود ۳.۵ میلیارد دز واکسن طیور در کشور تولید می‌شود.

معاون وزیر جهاد کشاورزی میزان نیاز کشور به واکسن‌های طیور را ۱۱ میلیارد دز در در سال عنوان کرد.

وی گفت: سالانه ۷.۵ میلیارد دز واکسن طیور از کشورهایی نظیر فرانسه، ایتالیا و اسپانیا وارد کشور می‌شود.

آقامیری درباره طرح اصلاح قانون دامپزشکی نیز تصریح کرد: این طرح که از سوی نمایندگان مجلس ارایه شده، در کمیته‌های زیرمجموعه کمیسیون کشاورزی آب، منابع طبیعی و محیط زیست در حال بررسی است و

دستگاه‌های مرتبط از جمله سازمان دامپزشکی کشور نظرات خود را در مورد آن داده‌اند.

وی افزود: تنها یک جلسه جمع‌بندی نظرات باقی مانده است که منتظر تعیین زمان این جلسه هستیم.

سرویس خبری: دام و طیور و آبزیان

رئیس شورای تامین کنندگان دام: عرضه دام تا اواسط اردیبهشت به یک میلیون راس می رسد

رئیس شورای تامین کنندگان دام گفت: با توجه به زایش های مناسب، پیش بینی می شود که تا اواسط اردیبهشت عرضه دام به یک میلیون راس برسد.

به گزارش پایگاه خبری صنعت غذا و کشاورزی(اگروفودنیوز)، به نقل از باشگاه خبرنگاران جوان؛ منصور پوریان گفت: با توجه به شرایط مساعد مرتع ناشی از بارش های اخیر، زمینه برای افزایش عرضه دام

فراهم است.

او قیمت کنونی هرکیلو دام سبک را ۱۴۰ هزارتومان اعلام کرد و افزود: براین اساس هرکیلو لاشه در محدود ۲۸۰ و ۲۹۰ یا حداکثر ۳۰۰ هزارتومان باید عرضه شود.

پوریان ادامه داد: برآوردها حاکی از آن است که در ادامه فروردین تا اواسط اردیبهشت، میزان عرضه دام در سطح کشور به یک میلیون راس برسد که در نهایت با کاهش تقاضا در برابر عرضه احتمال افت قیمت و ثبات بازار وجود دارد.

رئیس شورای تامین کنندگان دام گفت: با توجه به گستردگی عرضه دام، امیدواریم مسئولان در حوزه صادرات تصمیماتی اتخاذ کنند تا بحث تولید دچار چالش نشود.

او گفت: با فراوانی عرضه دام، بازار دچار رکود می شود که با این وجود کاهش قیمت محقق خواهد شد.

سرویس خبری: دام و طیور و آبزیان

منبع: باشگاه خبرنگاران جوان

---

۴ میلیون و ۲۰۰ هزارهکتار اراضی کشاورزی زیر کشت دیم رفت

معاون وزیر جهاد گفت: ۴ میلیون و ۲۰۰ هزار هکتار از دیمزارهای کشور در راستای افزایش تولید و امنیت غذایی زیر پوشش طرح جهش تولید رفت.

به گزارش پایگاه خبری صنعت غذا و کشاورزی(اگروفودنیوز)، به نقل از وزارت جهاد کشاورزی؛ علیرضا مهاجر گفت: افزایش تولید، تأمین امنیت غذایی، افزایش درآمد کشاورزان و استفاده از آب سبز مهمترین اهداف طرح جهش تولید در دیمزارهای کشور است که مقام معظم رهبری در این خصوص تاکیدات فراوانی داشتند.

به گفته او، در طرح جهش تولید، غلات، انواع حبوبات، دانه‌های روغنی و انواع علوفه‌های دامی کشت شده است.

معاون وزیر جهاد کشاورزی ادامه داد: یکهزار نفر از کارشناسان سازمان نظام مهندسی در سطح کشور در اجرای این طرح مشارکت دارند که برای بهره‌وری زیاد در امر آموزش کشاورزان تلاش می‌کنند.

او در بخش دیگری از سخنانش به مشارکت ستاد اجرایی فرمان امام (ره) در طرح جهش تولید تاکید کرد و گفت: این ستاد تسهیلات کم‌بهره برای خرید انواع ادوات کشاورزی در اختیار بهره‌برداران قرار می‌دهد و همچنین در سایر بخشها نیز کمک‌رسان است.

مهاجر، تغذیه گیاه را از اهداف طرح جهش تولید دانست و گفت: متاسفانه کشاورزان تنها از کود ازت و اوره استفاده می‌کنند و از سایر کودهای مهم از جمله پتاس غافل هستند.

او گفت: کود ازت و اوره برای رشد گیاه مناسب است و ضرورت دارد برای مقاومت گیاه در برابر سرما از کودهای مختلف از جمله پتاس استفاده کرد.

معاون امور زراعت در ادامه سطح اراضی دیم کشور را هشت میلیون و ۵۰۰ هزار هکتار اعلام کرد و گفت: از مجموع این میزان چهار میلیون هکتار گندم، ۲ میلیون هکتار باغ و مابقی نیز سایر محصولات و آیش است.

سرویس خبری: کشاورزی